

Η Ορθοπαιδική στον Τύπο του περασμένου αιώνα

NEON «ΘΑΥΜΑ» ΤΟΥ ΕΝΤΟΥΑΡΤΣ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΕΘΕΡΑΠΕΥΣΕ ΠΑΡΑ-
ΛΥΤΟΝ ΝΕΟΝ ==

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 'Ιούλιος. ('18. ὅπ.).
— Πρὶν ἀπὸ ἑπτὰ χρόνια ὁ Ντέιδιντ Μπέικερ, ἡλικίας τότε 23 ἐτῶν, ἔπεσεν ἀπὸ ἑνα λεωφορείου εὐρισκό-
μενον εἰς κίνησιν καὶ ἔσπασε καὶ τὰ
δύο τοῦ πόδια καὶ ἐτραυματίσθη εἰς
τὴν σπονδυλικὴν τοῦ στήλην.
Ἐπὶ 4 χρόνια ἔμεινε εἰς τὸν γύ-
φο καὶ ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὸ νοσοκο-
μεῖο μόλις ἤμποροῦσε νὰ κινήσῃ τὰ
σπασμένα πόδια του. Τὰ ἔσπασε στη
ριζόμενος σὲ δύο δεκανίκια. Ἐκτὸς
αὐτοῦ εἶχε μείνει καμπύρης διότι
οἱ ἰατροὶ δὲν κατόρθωσαν νὰ τοῦ ἰ-
σιώσωσιν τὴν σπονδυλικὴν τοῦ στήλην.

Ὁ Ἐντουαρτς.

Ὁ Ντέιδιντ ἤρχισε νὰ πουλᾶ κορ-
δόνια γιὰ τὰ παπούτσια σὲ ἕνα δρό-
μο τοῦ Λονδίνου, γιὰ νὰ βγάλῃ τὸ
ψωμί του.

Πρὸ ἡμερῶν μία κυρία τὸν ἔπηρε
μαζὶ τῆς εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Ἄλ-
μπερτ Χάιλ, ὅπου ὁ γνωστὸς πνευ-
ματιστὴς καὶ θεραπευτὴς Χάρου Ἐν-
τουαρτς εἶδε μίαν διαλέξιν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς διαλέξεώς του
ὁ Ἐντουαρτς ἐζήτησεν ὅπως ὅσοι
ἔβλεπον ἀπὸ τὸ ἀκροατήριόν του ἀνέλ-
θουν ἐπὶ τῆς σκηνῆς διὰ νὰ δοκιμά-
σουν αὐτοπροσώπως τὴν δύναμιν τῆς
πνευματιστικῆς θεραπείας. Ὁ Ντέι-
διντ Μπέικερ ἐσῆρθη μέχρι τῆς
σκηνῆς.

Τότε ὁ Ἐντουαρτς ἀκούμησε τὰ
χέρια του ἐπάνω στὸ κεφάλι τοῦ
Ντέιδιντ, συνεκentrώθη καὶ σὲ λίγο
τοῦ εἶπε:

«Σήκωσε τὰ χέρια σου ψηλά. Ἴ-
σιωσε τὸ γόνατά σου. Τώρα περπά-
τησε!»

Καὶ ὁ Ντέιδιντ ἐσηκώθη καὶ ἐ-
περπάτησε, χωρὶς δεκανίκια, στήθερ
χωρὶς νὰ φαίνεται πλέον ἡ καμπύρα
του.

Κλαίγοντας ἀπὸ συγκίνησιν, ὁ
Ντέιδιντ εἶπε εἰς τὸν σωτήρα του:
«Θέλω νὰ σὰς εὐχαριστήσω ἀπὸ
τὸ βάθος τῆς καρδιάς μου».

Ἡ ἐπιστήμη.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΣΚΟΠΑΘΕΙΑ

ΤΟ ἀνθρώπινο σῶμα θά
μποροῦσε κανεὶς νὰ πῇ, ὅτι
εἶναι κατασκευασμένο γύ-
ρω ἀπὸ τὴν σπονδυλικὴν στή-
λην. Ὅμως, ἡ σπονδυλικὴ
στήλη δὲν εἶναι ἕνα ὁλό-
κληρο ὄστυον.

Ἄν συνέβαινε κατι τέτοι-
ο, ὅλες σχεδὸν οἱ κινήσεις
τοῦ σώματος θά ἦταν ἀδύ-
νακτον νὰ ἐκτελεσθοῦν.

Ἡ σπονδυλικὴ στήλη,
λοιπόν, ἀποτελεῖται ἀπὸ
πολλοὺς σπονδύλους, οἱ ὁ-
ποῖοι κρατοῦν τὴν θέσι-
τους στὸ σύνολο χάρις σὲ
ἰσχυροὺς μῦς καὶ μυϊκοὺς
συνδέσμους οἱ ὁποῖοι καὶ
κατορθώνουν νὰ κρατοῦν
τὴν σπονδυλικὴν στήλην ἐπὶ
θέσι τῆς.

Ἡ σπονδυλικὴ στήλη εἶ-
ναι τεράστια ἀντοχὴ καὶ δύ-
ναμι, ἀλλὰ παρουσιάζει
καὶ μερικά σημεῖα εὐπάθει-
ας. Ἰκαὶ τὰ σημεῖα αὐτὰ εἶ-
ναι οἱ μεσοσπονδύλιοι δι-
σκοί.

Ἄν ἡ σπονδυλικὴ στήλη
ἀποτελεῖτο μόνον ἀπὸ ὄστια
ἢ κινήσεις τοῦ σώματος θά
ἦταν ἀπέλρως πῶς δύσκολη
ἐνῶ παράλληλα, ἡ τριβὴ
μεταξὺ τῶν ὀστέων θά δη-
μιουργοῦσε πλῆθος ἀπὸ

θλάβες καὶ παθήσεις.

Αὐτὲς τὶς θλάβες τῆς τρι-
βῆς, λοιπόν, ἐξουδετέρώ-
νουν οἱ μεσοσπονδύλιοι δι-
σκοί, δηλαδή, οἱ ροδέλλες
ἀπὸ χόνδρο ποῦ ὄρισκο-
νται ἀνάμεσα στοὺς σπον-
δύλους.

Οἱ μεσοσπονδύλιοι δι-
σκοί, ὄχι μόνον κάνουν τὴν
κίνησιν τοῦ σώματος καὶ τὶς
κάμπσεις τοῦ κορμοῦ δυνα-
τὲς, ἀλλὰ χρησιμεύουν καὶ
ὡς ἀπορροφητήρες τῶν
κραδασμῶν, στοὺς ὁποί-
ους ὑποβάλλεται συνεχῶς
ἡ σπονδυλικὴ στήλη. Ὅχι
πάντα ὅμως.

Ἐξ αἰτίας μιᾶς ἀπτό-
μης κινήσεως ἢ τῆς ἀρσε-
ως ἑνὸς μεγάλου βάρους
ἕνας μεσοσπονδύλιος δι-
σκος μπορεῖ νὰ ὑποχωρή-
σῃ.

Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς,
λέμε ὅτι ὑπάρχει δισκοπά-
θεια ἢ ὁποῖα ἀπαιτεῖ ἀρκε-
τῆς διάρκειας θεραπείαν σὲ
συνδυασμῶν ἰσῆς μεγάλης προ-
σογῆς. Σὲ ἑσάρτες περιπτώ-
σεις, δημιουργεῖται μιᾶ κή-
λη τοῦ δισκοῦ, καὶ πολλὰς
φορὲς γίνεται ἀνάγκη ἐγ-
χειρήσεως.

«Ταχυδρόμος» 11/9/1972

«Ἐλευθερία» 24/7/1958